

Zestig jaar voetbal in Eemnes

JOEP CAMPS

Op 17 augustus 2007 bestond de SV Eemnes precies zestig jaar, een jubileum dat in het voorjaar al uitbundig werd gevierd, met als extra feestelijke meevaller, dat het eerste elftal na een gevecht tegen degradatie, zich uiteindelijk toch in de 2de klasse van de KNVB wist te handhaven.

Het voetbal in Eemnes begon in 1947. Dat jaar kende een heerlijke zomer. Niet verwonderlijk dat het jonge volk toen vaak buiten te vinden was. Ze luierden wat in het gras of zochten de schaduw op als het hun in het zonnetje te heet werd. Ze mopperden dat er zo bitter weinig te beleven viel in hun dorp. De positieve erfenis van de oorlog was echter dat er nog steeds een beroep kon worden gedaan op het saamhorigheidsgevoel, daardoor kwamen ze al gauw op het idee samen iets te organiseren dat de verveling kon verdrijven. Dat daarbij meteen aan voetbal werd gedacht was niet zo verwonderlijk, in die dagen schoten de voetbalclubs in de regio namelijk als paddenstoelen uit de grond.

Ze lieten er geen gras over groeien, gingen met de pet rond en van de opgehaalde centen (f 33,70) werd een echte lederen bal, een ventiel en een potje ballenvet gekocht; ze waren materieel voorbereid op de eerste match. Maar waar konden ze de komende partijtjes afwickelen?

Evert Veldhuizen, een man van het eerste uur die van onschatbare waarde en betekenis voor het Eemnesser voetbal is geweest en nog steeds is, weet het bondig te formuleren, “Grond? Enorme voorraden in Eemnes, maar geen boer die bereid is ook maar één meter af te staan aan het VUUTBAL.” Uiteindelijk mochten de Eemvogels, want zo noemden de Eemnesser voetballers zich, op het Schothorsterrein aan de Zandvoortweg te Baarn hun vriendschappelijke wedstrijden afwerken en dat voor het luttele bedrag van 25 cent per speler.

Nel speldt echtgenoot Evert de decoratie op.

Het Schothorsterrein in 1947.

Café Tak clubhuis 1949 (tegenwoordig At Home).

In feite speelde de club in wording wild voetbal en mocht van de bond dus niet tegen reguliere clubs worden aangetreden. Ze waren verplicht een vereniging te stichten met officiële statuten en het lidmaatschap van de KNVB aan te vragen. Men zocht enkele gekwalificeerde mensen bij elkaar die in staat en genegen waren dit sportieve initiatief in daden om te zetten en uiteindelijk vond op 29 augustus 1947 de oprichtingsvergadering plaats in Café Tak aan de Laarderweg.

Binnen enkele weken werd opnieuw een Algemene Vergadering belegd, waarop werd aangekondigd dat het nieuwbakken bestuur de functies als volgt had verdeeld: H. Dievenbach - voorzitter, A. Berkhout - penningmeester en F. van Duijne - secretaris. Als commissarissen werden de heren G. Breevoort en H. Hendriks aangesteld. Als eerste daad schonk het bestuur de vereniging een lederen bal, een viertal hoekvlaggen (compleet) en twee grensrechtvlaggen. Dit alles werd door de leden in dank aanvaard.

Betreffende het clubtenuue bepaalde men het volgende: De pantalon werd zwart, het shirt groen met zwarte kraag en manchetten, op de linkerborst het wapen

Het eerste elftal uit 1947.

Het eerste clubhuis aan de Heidelaan.

van Eemnes, “zijnde keel en beladen met drie bisschoppelijke hoofden van zilver”. De kousen werden groen met zwarte boord.

Om dit tenuebesluit te kunnen uitvoeren, textiel was nog steeds op de bon en zéér schaars, werd gebruik gemaakt van geverfde meelzakken waarvan de dames Dievenbach en Berkhout heuse voetbalbroekjes fabriceerden, terwijl Canadese borstrokken uit de dump als shirtjes fungeerden. Aldus fraai uitgedost kon de VV Eemnes de wei in.

Omdat er geen voetbalveld binnen de dorpsgrenzen kon worden gerealiseerd, moest de jonge club op zoek naar een geschikt terrein buiten Eemnes.

Gelukkig zag de eigenaar van manege Houtappel de zaken wat ruimer dan de boeren uit Eemnes. Hij stelde een stuk grond aan de Heidelaan voor onbepaalde tijd ter beschikking aan de nieuwe club. Na een omvangrijke opknabbeurt, het oorspronkelijk terrein had veel weg van een alpenweide, werd op zaterdag 22 november 1947 om 13.45 uur precies, het veld voor geopend verklaard door de voorzitter van de club, de heer H. Dievenbach.

Tijdens het seizoen 1949/1950 moest de VV Eemnes noodgedwongen het terrein aan de Heidelaan verlaten. Ze waren echter welkom bij de gastvrije buur RKLVV, dat zijn velden aan de Doodweg in Laren ter beschikking stelde. De heer E.J.M. Kolschoten werd in 1948 burgemeester van Eemnes en accepteerde gaarne het door de VV Eemnes aangeboden beschermheerschap van de vereniging.

Hoe stond deze edelachtbare tegenover de sport?

Tijdens een raadsvergadering op 21 maart 1949 werd de aanleg van een sportveld aan de orde gesteld, waarbij de burgemeester de bedenkingen die er t.a.v. de sportbeoefening in de raad bestonden, als volgt weerlegde.

“Aan de stichting van dit sportveld ligt ten grondslag de gedachte hoe men de jeugd zich kan doen uitleven. Met sport is dat veel beter dan dat zij langs de straat slenteren of in groepjes langs de weg staan en baldadigheden bedrijven. Er moet voor de jeugd expansie zijn en wel op tijden dat zij niet door studie of werk wordt geoccupeerd. Wanneer ze dit niet vinden zullen ze naar elders gaan. Het is de taak van de overheid de jeugd mentaal en fysiek de mogelijkheid te geven zich uit te leven”

De Raad was het daar wel mee eens, als de sport de zondagsrust maar niet zou verstoren. Mevrouw Burke van de oppositie vond dat men geen last had van de voetbalvereniging.

Op 28 oktober 1949 besloot de Gemeenteraad van Eemnes een bedrag van f 3.000,- te voteren voor de aanleg van een sportveld ten noorden van de Laarderweg, tevens geschikt voor de schoolsport. Oorspronkelijk waren de raadsfracties hevig verdeeld over het huurcontract dat het college van B&W de voetbalclub wilde aanbieden. De Katholieke fractie gaf de voorkeur aan een kort lopend contract om op zo kort mogelijke termijn zondagsport mogelijk te maken. De Christelijke fractie wilde echter een langlopend contract om verstoring van de zondagrust zo lang mogelijk uit te stellen.

Vanaf 1 september 1951 kon de VV Eemnes echter voor haar thuiswedstrijden terecht in het eigen dorp. Het voetbalveld was gelegen tussen de Veldweg en de tegenwoordige Hasselaarlaan in.

Tot 1972 speelt de voetbalclub met wisselend succes op het terrein aan de Veldweg. Zijdelings komen ze zelfs in aanraking met het beroepsvoetbal als de semi-profclub Hilversum getalenteerde spelers als Gert Willigenburg en Cor Koenders van de VV Eemnes aantrekt.

Ook zijn er wat strubbelingen, o.a. door pogingen van enkele leden van de club om dameshandbal (te verspelen op zondag!) te introduceren.

Vooral de heer van Tinteren maakt zich hiervoor sterk hetgeen hem door enkele

Het oorspronkelijke terrein aan de Veldweg.

le invloedrijke leden van de VV Eemnes niet in dank wordt afgenomen. Deze vete resulteert dan ook in zijn terugtreden uit het bestuur.

Op 20 augustus 1972 wordt in Café Eemland een receptie gehouden ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de VV Eemnes. Velen geven blijk van hun belangstelling waaronder het voltallige College van Burgemeester en Wethouders. Beschermheer Burgemeester de Bekker maakt bekend dat Gedeputeerde Staten de aanleg van de nieuwe velden (aan de Noordersingel) hebben goedgekeurd. Namens de gemeente biedt wethouder van Tinteren (!) de vereniging dertien nieuwe shirts en voetbalbroekjes aan, die in dank worden aanvaard.

In de loop van 1973 worden de velden aan de Noordersingel in gebruik genomen. Het College van B&W achten in 1974 de tijd gekomen dit nieuwe complex van een kledkameraccommodatie te voorzien. De SV Eemnes kan f 50.000,00 lenen bij de gemeente voor de bouw van een clubhuis.

Op 20 maart 1979 speelt de SV Eemnes een vriendschappelijke wedstrijd tegen het befaamde IJsselmeervogels. Het is een lichtwedstrijd in het kader van de officiële ingebruikneming van de lichtinstallatie rond het derde speelveld.

Er wordt inmiddels ook gedacht aan de bouw van een jeugdhonk en een bliksemactie begin december 1979 in het dorp voor een financiële bijdrage van de burgers aan dit goede doel, wordt een groot succes.

Op 5 maart 1980 geeft de gemeente toestemming aan de SV Eemnes voor het

plaatsen van reclameborden langs het hoofdveld, de Eemnesser middenstand is niet erg geïnteresseerd, want de actie levert slechts 17 borden op terwijl er ruim 200 offertes door de club zijn verzonden.

Bij het begin van het seizoen 1980/1981 is het jeugdthonk klaar voor gebruik. Men maakt plannen om spelattributen aan te schaffen, het idee om een flipperkast te plaatsen kan (vanwege Christelijke principes) niet de goedkeuring van een groot aantal leden krijgen.

Op dit complex aan de Noordersingel behaalde de SV Eemnes haar grootste triomfen. Vanuit de afdeling Utrecht werd in enkele jaren tijd doorgestoomd naar de grote KNVB. Voetballers die speciaal genoemd mogen worden zijn o.a. Sjoerd Schuurman, Bertus Borssen, Ton Boon, Herman Maassen, Paul Stuyver, Toon Corbee (in staat om een een-tweetje met zichzelf aan te gaan), Jan Diepeveen, Jaap van Wegen etc. Vergeten we ook niet de jarenlange trainingsarbeid van oefenmeester en clubman Gert Willigenburg.

Inmiddels heeft de SV Eemnes ook een succesvol damesteam dat tijdens het seizoen 1983/1984 kampioen wordt en promoveert naar de Hoofdklasse.

In 2007 bestaat de damestak alleen nog uit een zaalvoetbalteam, dat het tijdens de jubileumviering opneemt tegen het team van de tachtiger jaren. De jonkies krijgen op hun broek.

De SV Eemnes heeft activiteiten gericht op de jeugd altijd gestimuleerd en dit wordt beloond door een gestage groei van de jeugdafdeling. Om deze jongelui

zo goed mogelijk op te vangen en te begeleiden worden actieve spelers in de gelegenheid gesteld een trainerscursus te volgen, waarvan dan ook gretig gebruik wordt gemaakt.

Vele vrijwilligers zorgen intussen voor invulling van de verschillende taken die binnen een club uitgevoerd dienen worden, zoals onderhoud velden, kantinebezetting, elftalbegeleiding, bestuurlijke functies, het leiden van wedstrijden (zelfs jongelui van 13 nemen tegenwoordig de fluit ter hand), etc!

Er verandert de komende tijd heel wat

Het huidige clubhuis aan de Noordersingel.

Het dameselftal van de SV Eemnes (1983-1984).

Het nieuwe kunstgrasveld en op de achtergrond de brandweerkazerne.

in het dorp Eemnes. Er komt een heus winkelcentrum, waardoor de tennisbanen moeten opschuiven en de brandweer en het gemeentehuis moeten verhuizen. Een aantal dorpelingen zijn het met die veranderingen oneens, maar uiteindelijk kunnen zij de nieuwe ontwikkelingen niet tegenhouden. Op het trainingsveld van de SV Eemnes verrijst de nieuwe brandweerkazerne. Als compensatie krijgt de club een kunstgrasveld en zijn drie velden van verlichting voorzien. Naderhand zal ook het clubgebouw verhuizen naar een meer centrale plaats op het complex.

In zestig jaar kan er veel gebeuren en dan hebben we het niet eens uitgebreid over het spelletje zelf gehad, maar dat is dan ook het meest veranderlijke, evenals de sportieve resultaten die daarmee worden behaald. De structuur van de club is het belangrijkste, het sportief bezig zijn een hoofdzaak. Een eventueel voetbalkampioenschap, vooral het feest dat daarmee gepaard gaat, is natuurlijk mooi meegenomen!